Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (седми състав)

21 март 2024 година*

„Преюдициално запитване — Околна среда — Политика на Европейския съюз в областта на водите — Директива 2000/60/ЕО — Екологични цели относно повърхностните води — Предпазване на състоянието на всички повърхностни водни обекти от влошаване — Приложение V, точка 1.2.2. — Определения за отлично, добро и средно екологично състояние на езерата — Критерии за оценка на биологичния качествен елемент „Рибна фауна“

По дело C-671/22

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Verwaltungsgerichtshof (Върховен административен съд, Австрия) с акт от 20 октомври 2022 г., постъпил в Съда на 25 октомври 2022 г., в рамките на производство по дело

T GmbH

срещу

Bezirkshautpmannschaft Spittal an der Drau,

СЪДЪТ (седми състав),

състоящ се от: F. Biltgen, председател на състава, J. Passer (докладчик) и M. L. Arastey Sahún, съдии,

генерален адвокат: A. Rantos,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

– за T GmbH, от V. Rastner, Rechtsanwältin,

– за австрийското правителство, от A. Posch, J. Schmoll и M. Kopetzki, в качеството на представители,

* Език на производството: немски.

– за Ирландия, от M. Browne, Chief State Solicitor, A. Joyce, D. O'Reilly и M. Tierney, в качеството на представители, подпомагани от J. Doherty, SC, и E. McGrath, SC,

– за Европейската комисия, от C. Hermes и E. Sanfrutos Cano, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 16 ноември 2023 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на точка 1.2.2. от приложение V към Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите (ОВ L 327, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 6, стр. 193).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между T GmbH и Bezirkshauptmannschaft Spittal an der Drau (административен орган на окръг Шпитал ан дер Драу, Австрия) (наричан по-нататък „административният орган") по повод на отказа на последния да предостави на жалбоподателя в главното производство разрешение за строеж на хангар за лодки в езеро.

Правна уредба

Правото на Съюза

3 Съображение 25 от Директива 2000/60 има следния текст:

„Следва да се установят общи дефиниции за състоянието на водите по отношение на качеството им и, където е необходимо за целите на опазването на околната среда — за количеството им. Следва да се установят екологични качествени стандарти, осигуряващи достигането на добро състояние на повърхностните и подземните води в Общността, както и предпазването им на ниво Общност от влошаване на състоянието".

4 Член 1 от тази директива е озаглавен „Цел" и гласи:

„Целта на настоящата директива е да установи рамка за опазването на вътрешнотериториалните повърхностни води, преходните води, крайбрежните води и подземните води, която:

а) предпазва от по-нататъшно влошаване и опазва и подобрява състоянието на водните екосистеми и, съобразно нуждите им, земните екосистеми и влажните зони, зависими директно от водните екосистеми;

[…]".

5 Член 2 от посочената директива е озаглавен „Определения“ и предвижда:

„За целите на настоящата директива:

[…]

17) „Състояние на повърхностните води“ е общ израз на състоянието на повърхностен воден обект, определено от най-лошото му екологично състояние и химичното му състояние.

18) „Добро състояние на повърхностните води“ означава състоянието, постигнато от повърхностния воден обект, когато и екологичното, и химичното му състояние са поне добри.

[…]

21) „Екологично състояние“ е израз на качеството на структурата и функционирането на водните екосистеми, свързани с повърхностните води, класифицирани в съответствие с приложение V.

22) „Добро екологично състояние“ е състоянието на повърхностния воден обект, класифициран така в съответствие с приложение V.

[…]“.

6 Член 4 от Директива 2000/60 е озаглавен „Екологични цели“ и гласи:

„1. За постигане пълна ефективност на програмите от мерки, установени в плановете за управление на речните басейни:

a) за повърхностни води
   i) при спазване на параграфи 6 и 7 и без да се засяга параграф 8, държавите членки изпълняват необходимите мерки за предпазване състоянието на всички повърхностни водни обекти от влошаване;
   ii) всички водни обекти за повърхностни води бъдат опазвани, разширявани и възстановявани от държавите членки, при спазване на прилагането на подточка iii), за изкуствени и силно модифицирани водни обекти, с цел постигане доброто им състояние най-много до 15 години от датата на влизане в сила на настоящата директива, в съответствие с разпоредбите на приложение V, при спазване на удължаванията, определени в съответствие с параграф 4, и при прилагане на параграфи 5, 6 и 7, и без да се засяга параграф 8;

[…]“.

7 Точка 1.2 от приложение V към Директивата е озаглавена „Нормативни определения за класификациите на екологичното състояние“ и предвижда:

„Таблица 1.2. Общи определения за реки, езера, преходни води и крайбрежни води

Следващите текстове дават общите определения за екологично качество. За целите на класификацията, стойностите на качествените елементи на екологичното състояние за всяка категория повърхностни води са дадените в таблици 1.2.1—1.2.4 по-долу.

Елемент	Отлично състояние	Добро състояние	Средно състояние
Общи	Не съществуват никакви или съществуват само незначителни антропогенни изменения в стойностите на физико-химичните и хидроморфологичните качествени елементи за типа повърхностен воден обект, различни от нормално свързваните с този тип при непроменени условия. Стойностите на биологичните качествени елементи за повърхностния воден обект отразяват нормално свързваните с този тип при непроменени условия и показват никакви или много малки доказателства за изкривяване. Това са типовете специфични условия и общности.	Стойностите на биологичните качествени елементи за типа повърхностен воден обект показват нива на изкривяване вследствие на човешка дейност, но различаващи се само малко от нормално свързваните с този тип повърхностен воден обект при непроменени условия.	Стойностите на биологичните качествени елементи за типа повърхностен воден обект се различават умерено от нормално свързваните с този тип при непроменени условия. Стойностите показват знаци за изкривяване вследствие човешка дейност и са значително по-изкривени от тези в условия на добро състояние.

Водите със състояние под средното се класифицират като недобри или лоши.

Водите, показващи доказателства за големи отклонения в стойностите на биологичните качествени елементи за повърхностни водни обекти и в които съответните биологични общности се различават съществено от нормално свързваните с този тип повърхностен воден обект при непроменени условия, се класифицират като недобри.

Водите, показващи доказателства за сериозни отклонения в стойностите на биологичните качествени елементи за типа повърхностен воден обект и в които големи части от съответните биологични общности, свързвани нормално с типа повърхностен воден обект при непроменени условия липсват, се класифицират като лоши.

[…]

1.2.2. Определения за отлично, добро и средно екологично състояние на езерата

Биологични качествени елементи

Елемент	Отлично състояние	Добро състояние	Средно състояние
[…]	[…]	[…]	[…]
Рибна фауна	Структурата и изобилието на видовете отговаря напълно или почти напълно на непроменените условия. Представени са всички [чувствителни към нарушения] специфични за типа видове. Възрастовите структури на рибните общности показват слаби знаци за антропогенни отклонения и не са показателни за проблеми в репродукцията или развитието на определени видове.	Съществуват слаби промени в структурата и изобилието на видовете в сравнение със специфичните за типа общности, вследствие антропогенно въздействие върху физико-химичните или хидроморфологични качествени елементи. Възрастовите структури на рибните общности показват знаци за нарушения вследствие антропогенни въздействия върху физико-химичните или хидроморфологичните качествени елементи и в някои случаи са определящи за проблеми в репродукцията или развитието на определени видове до степен на отсъствие на някои възрастови класове.	Структурата и изобилието на рибните видове се различава умерено от специфичните за типа общности вследствие антропогенни въздействия върху физико-химичните или хидроморфологичните качествени елементи. Възрастовата структура на рибните общности показва доста знаци за нарушения вследствие антропогенни въздействия върху физико-химичните или хидроморфологичните качествени елементи до степен на отсъствие на специфични за типа видове или много ниското им изобилие.

[…]“.

Австрийското право

8 Член 30a, параграф 1 от Wasserrechtsgesetz 1959 (Закон за водите от 1959 г.) от 16 октомври 1959 г.(BGBl., 215/1959), в редакцията му от 22 ноември 2018 г. (BGBl.) I, 73/2018) (наричан по-нататък „WRG“), предвижда по същество, че повърхностните води трябва да бъдат опазвани, подобрявани и възстановявани, за да се предотврати влошаването на тяхното състояние и че целевото състояние на повърхностните води е достигнато, когато повърхностният воден обект е най-малкото в добро екологично състояние и в добро химично състояние.

9 Съгласно член 104a, параграф 1, точка 1, буква b) от WRG проектите, при които поради промени в хидроморфологичните характеристики на повърхностен воден обект или поради промени в нивата на подземни водни обекти има вероятност от влошаване на състоянието на повърхностен или подземен воден обект, във всички случаи са проекти, при които следва да се очакват последици с обществено значение.

10 По силата на член 105, параграф 1 от WRG искане за издаване на разрешение за проект може да бъде отхвърлено с оглед на обществения интерес, когато може да доведе до значително влошаване на екологичното състояние на водите или когато бъде установено значително отрицателно въздействие по отношение на цели, произтичащи от други разпоредби на правото на Съюза.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

11 На 7 ноември 2013 г. жалбоподателят подава до административния орган искане за издаване на разрешение за изграждане на хангар за лодки с размер 7 m x 8,5 m в езерото Вайсензее (Австрия). Това естествено езеро е разположено в провинция Каринтия и има площ 6,53 km^2.

12 Тъй като това искане е отхвърлено с решение от 25 май 2016 г., жалбоподателят в главното производство обжалва пред Landesverwaltungsgericht Kärnten (Областен административен съд Каринтия, Австрия), който с решение от 21 февруари 2020 г. потвърждава решението за отхвърляне. Този съд счита, че общото състояние на повърхностните води на езерото е „недобро“ поради качеството на рибната фауна. Той приема, че макар всички хидроморфологични и физико-химични качествени елементи, както и биологичните качествени елементи „фитопланктон“ и „макрофити“ да са в много добро състояние, той е бил длъжен да направи обща преценка на качествените елементи и да приеме като определящ критерий за класифициране елемента с най-лошо състояние. Недоброто състояние на биологичния качествен елемент „рибна фауна“ произтичало от лошо управление на рибните ресурси, тъй като актуалното преброяване на рибните популации е дало възможност да се установи, че от първоначалните осем вида риби продължавали да са налице само шест, като към тях се прибавили девет чужди вида.

13 Според Landesverwaltungsgericht Kärnten (Областен административен съд Каринтия) задължението за подобряване на състоянието на повърхностните води и задължението за постигане на добро състояние на тези води, което имат държавите членки по силата на Директива 2000/60, им забраняват да приемат всякакви мерки, които могат да възпрепятстват подобряването или които нямат за цел да допринесат за подобряване. Тази юрисдикция уточнява, че макар изграждането на хангар на плавателни съдове в близост до брегове на езерото няма да доведе до промяна на общото състояние на водите на езерото, то няма да доведе до подобряване на състоянието на повърхностните му води, тъй като ще засегне съществуващите естествени места за хвърляне на хайвер.

14 Сезирана с ревизионна жалба от жалбоподателя в главното производство срещу решението от 21 февруари 2020 г., запитващата юрисдикция Verwaltungsgerichtshof (Върховен административен съд, Австрия) счита, че Директива 2000/60 не налага задължение да се откаже издаването на разрешения проекти, които, макар да не водят до влошаване на

състоянието на водните обекти, не допринасят за доброто състояние на повърхностните води, а задължава само да се откаже разрешение за проекти, чието въздействие върху състоянието на съответните водни обекти не е пренебрежимо малко.

15 Запитващата юрисдикция отбелязва, че съгласно практиката на Съда, и по-специално точка 51 от решение от 1 юли 2015 г., Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland (C-461/13, EU:C:2015:433), държавите членки са длъжни, освен ако бъде предоставено изключение, да откажат разрешение за определен проект, когато той може да предизвика влошаване на състоянието на повърхностен воден обект или когато застрашава постигането на добро състояние на повърхностните води или на добър екологичен потенциал и на добро химично състояние на тези води. Тази юрисдикция припомня и съдебната практика, съгласно която на държавите членки не се позволява, когато преценяват съвместимостта на конкретна програма или проект с целта за предпазване от влошаване на качеството на водите, да не вземат предвид краткотрайните отрицателни последици на тези програми или проекти за качеството на водите, освен ако е очевидно, че такива последици имат само слабо отражение върху състоянието на съответните водни обекти.

16 В случая запитващата юрисдикция счита, че във висящия пред нея спор е необходимо, на първо място, да се направи преценка на мерките, предназначени за постигане на добро състояние на повърхностните води, и на второ място, да се прецени дали този проект има последици за тези мерки, които не са пренебрежимо малки. Тя уточнява, че подобна преценка предполага състоянието на разглежданите повърхностни води да е класифицирано като по-ниско от „добро“. Поради това запитващата юрисдикция иска да се установи дали отклонението при разглежданата в главното производство рибна фауна, което според нея се дължи единствено на мерки, приети от риболовната промишленост, а не на антропогенни въздействия върху физико-химичните и хидроморфологичните качествени елементи, води до класифицирането на състоянието на повърхностните води като по-ниско от „добро“.

17 Запитващата юрисдикция отбелязва, че ако за определяне на екологичното състояние на повърхностните води трябва да се вземат предвид причини, различни от антропогенните въздействия върху физико-химичните и хидроморфологичните качествени елементи, състоянието на водите на въпросното езеро трябвало да се класифицира като „недобро“. В този случай запитващата юрисдикция иска да се установи как следва да се класифицира биологичният качествен елемент „рибна фауна“ и на какво ниво следва да се класифицира той.

18 При тези обстоятелства Verwaltungsgerichtshof (Върховен административен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Трябва ли точка 1.2.2 от приложение V към [Директива 2000/60] (Определения за отлично, добро и средно екологично състояние на езерата) да се тълкува в смисъл, че под „отклонения“ в таблицата „Биологични качествени елементи“, ред „Рибна фауна“, колона „Отлично състояние“, следва да се разбират единствено антропогенни въздействия върху физико-химичните и хидроморфологичните качествени елементи?

2. При отрицателен отговор на първия въпрос: трябва ли посочената разпоредба да се тълкува в смисъл, че при отклонение на биологичния качествен елемент „рибна фауна“ от отличното състояние поради променящи условията въздействия, различни от антропогенните въздействия върху физико-химичните и хидроморфологичните качествени елементи, състоянието на биологичния качествен елемент „рибна фауна“ не трябва да бъде класифицирано и като „добро“ или „средно“?“.

По допустимостта

19 В самото начало Европейската комисия отбелязва в писменото си становище, че с въпросите си запитващата юрисдикция предпоставя, че грешките в управлението на рибните ресурси и „антропогенното въздействие върху физико-химичните или хидроморфологични качествени елементи“ по смисъла на точка 1.2.2 от приложение V към Директива 2000/60 са два различни вида антропогенно въздействие. Тя подчертава, че преюдициалните въпроси биха били ирелевантни, ако тези грешки, които според австрийските съдилища са причина за класифицирането на състоянието на съответните повърхностни води като „недобро“, трябва да се считат за „антропогенно въздействие върху физико-химичните или хидроморфологични качествени елементи“ по смисъла на точка 1.2.2 от приложение V.

20 В тази насока следва да се припомни, че съгласно постоянната практика на Съда въпросите, които са свързани с тълкуването на правото на Съюза и са поставени от националния съд в нормативната и фактическа рамка, която той определя съгласно своите собствени правомощия и проверката на чиято точност не е задача на Съда, се ползват с презумпция за релевантност. Съдът може да откаже да се произнесе по отправеното от национална юрисдикция преюдициално запитване само ако е очевидно, че исканото тълкуване на правото на Съюза няма никаква връзка с действителността или с предмета на спора в главното производство, когато проблемът е от хипотетично естество или също когато Съдът не разполага с необходимите данни от фактическа и правна страна, за да бъде полезен с отговора на поставените му въпроси (решение от 25 май 2023 г., WertInvest Hotelbetrieb, C-575/21, EU:C:2023:425, т. 30 и цитираната съдебна практика).

21 Освен това следва да се припомни, че от постоянната съдебна практика следва също, че в рамките на производството по член 267 ДФЕС, основано на ясно разделение на правомощията между националните юрисдикции и Съда, единствено националният съд може да установи и прецени фактите по главното производство и да определи точния обхват на националните законови, подзаконови или административни разпоредби. Съдът е оправомощен единствено да се произнася по тълкуването или валидността на правото на Съюза с оглед на фактическата и правна обстановка, така както е описана от запитващата юрисдикция, без да може да я оспорва, нито да проверява нейната точност (решение от 9 септември 2021 г., Real Vida Seguros, C-449/20, EU:C:2021:721, т. 13 и цитираната съдебна практика).

22 В случая, макар да не може да се изключи възможността риболовът да оказва въздействие върху физико-химичните и евентуално хидроморфологичните качествени елементи на повърхностните води, от материалите по делото, с които разполага Съдът, не следва, че мерките за управление на рибните ресурси при всички случаи представляват мерки с антропогенно въздействие върху физико-химичните и хидроморфологичните качествени елементи на повърхностните води.

23 Следователно поставените въпроси не се явяват ирелевантни и са допустими.

По преюдициалните въпроси

24 С въпросите си, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали точка 1.2.2. от приложение V към Директива 2000/60 трябва да се тълкува в смисъл, че що се отнася до критериите за оценка на биологичния качествен елемент „рибна фауна“, „антропогенните отклонения“ в структурата и изобилието на видовете риби в сравнение със специфичните за типа общности по смисъла на тази точка могат да са резултат само от „антропогенно въздействие върху физико-химичните [и] хидроморфологични качествени елементи“ на езерата, а не на други антропогенни въздействия като мерки за управление на рибните ресурси. При отрицателен отговор тя иска да се установи дали всички причини за отклоненията са релевантни за класифицирането на екологичното състояние на „рибната фауна“.

25 Запитващата юрисдикция уточнява, че ако се приеме, че такива отклонения могат да бъдат причинени от мерки за управление на рибните ресурси, екологичното състояние на разглежданите езерни води трябва да се класифицира като „недобро“. Ако случаят е такъв, тя счита, че в рамките на процедурата по издаване на разрешение за разглеждания в главното производство проект е необходимо да се определи дали за постигането на добро общо състояние на езерните води биологичният качествен елемент „рибна фауна“ трябва да има „добро“ или „отлично“ екологично състояние. Тази юрисдикция иска също така да се установи какви са последиците за класифицирането на биологичния качествен елемент „рибна фауна“ от вземането предвид на променени условия, които не са резултат от антропогенно въздействие върху физико-химичните или хидроморфологичните качествени елементи. Тя иска да се установи дали тогава състоянието на този елемент може да бъде класифицирано в най-добрия случай само като „недобро“, или обратно на всяко равнище, като в този случай всички причини за отклонението от „отличното екологично състояние“ са релевантни.

26 Съгласно постоянната практика на Съда при тълкуването на разпоредба на правото на Съюза трябва да се вземат предвид не само нейният текст, но и контекстът ѝ и целите на правната уредба, от която тя е част (решения от 2 септември 2015 г., Surmačs, C-127/14, EU:C:2015:522, т. 28, и от 16 ноември 2016 г., DHL Express (Austria), C-2/15, EU:C:2016:880, т. 19).

27 На първо място, съгласно текста на точка 1.2.2. от приложение V към Директива 2000/60 класификацията на екологичното състояние на езеро в зависимост от „отличното“, „доброто“ или „средното“ състояние на биологичния качествен елемент „рибна фауна“ зависи по-специално от съществуващата степен на отклонение между структурата и изобилието на видовете риба в езерото и специфичните за типа общности. В тази точка се уточнява, че според случая в структурата и изобилието на тези видове няма „антропогенни отклонения“ или в тях са налице промени в сравнение със специфичните за типа общности вследствие на „антропогенно въздействие“.

28 Така посочването на антропогенни причини за измерване на отклоненията, възникнали в структурата и изобилието на видовете риби по отношение на специфичните за типа общности, се прилага за определянето на всички екологични състояния. При „доброто“ и „средното“ екологично състояние, определени в зависимост от мащаба на тези отклонения,

обаче се уточнява, че са взети предвид причините от определено естество. Всъщност от определението на тези две екологични състояния е видно, че леките или умерените отклонения в наличните в дадено езеро видове в сравнение със специфичните за типа общности в това езеро трябва да се дължат на „антропогенно въздействие върху физико-химичните или хидроморфологични качествени елементи“.

29 Ето защо от буквалното тълкуване на точка 1.2.2. от приложение V към Директива 2000/60 би могло да следва, че единствено въздействията от такова естество са определящи за класифицирането като едното или другото от посочените състояния. В подобна хипотеза промените в структурата и изобилието на видовете, причинени от мерки за управление на рибните ресурси или от всякакви мерки, които не се дължат на антропогенно въздействие върху физико-химичните и хидроморфологичните качествени елементи, не биха били релевантни, за да се прецени дали следва да се приеме, че даден повърхностен воден обект е в „добро“ или „средно“ екологично състояние.

30 Действително съгласно постоянната практика на Съда тълкуването на разпоредба от правото на Съюза с оглед на нейния контекст и цел не може да има за резултат да лиши ясния и точен текст на тази разпоредба от всякакво полезно действие. Поради това, след като смисълът на разпоредба от правото на Съюза следва недвусмислено от самия ѝ текст, Съдът не може да се отклонява от това тълкуване (решение от 13 юли 2023 г., Mensing, C-180/22, EU:C:2023:565, т. 34 и цитираната съдебна практика).

31 Следва обаче да се отбележи, че както по същество изтъква генералният адвокат в точки 27—31 от заключението си, точка 1.2.2. от приложение V към Директива 2000/60 не е напълно недвусмислена.

32 От това следва, че тълкуването на точка 1.2.2 от приложение V към Директива 2000/60 не може да се основава единствено на нейния текст, а в съответствие със съдебната практика, припомнена в точка 26 от настоящото решение, трябва да държи сметка за контекста и целите на тази директива.

33 Ето защо, на второ място, следва да се разгледа контекстът на посочената точка 1.2.2, и по-специално различните таблици, които се съдържат в точка 1.2. и сл. от приложение V към Директива 2000/60. Посочената точка 1.2, цитирана в точка 7 от настоящото решение, съдържа таблица 1.2, която е озаглавена „Общи определения за реки, езера, преходни води и крайбрежни води“ и в която са общо характеризирани трите екологични състояния на посочените води — „отлично“, „добро“ и „средно“. Освен това в тази точка има три алинеи, в които е определено какво следва да се разбира под класифицирането на посочените води като „недобри“ и „лоши“. Точки 1.2.1—1.2.4 от това приложение съдържат специфични определения на екологичното състояние съответно на реки, езера, преходни води и крайбрежни води. За целите на оценката на екологичното състояние на всеки вид повърхностен воден обект държавите членки трябва да вземат предвид три вида качествени елементи, а именно биологичните качествени елементи, хидроморфологичните качествени елементи и физико-химичните качествени елементи, всеки от които включва специфични параметри.

34 Така в таблица 1.2., когато общо се определя „отличното състояние“ на повърхностните води, се посочва обстоятелството, че „[с]тойностите на биологичните качествени елементи за повърхностния воден обект отразяват нормално свързваните с този тип при непроменени условия и показват никакви или много малки доказателства за изкривяване“, и се уточнява, че „[т]ова са типовете специфични условия и общности“.

35 Що се отнася до „доброто“ екологично състояние, посочената таблица 1.2 предвижда, че „[с]тойностите на биологичните качествени елементи за типа повърхностен воден обект показват нива на изкривяване вследствие на човешка дейност, но различаващи се само малко от нормално свързваните с този тип повърхностен воден обект при непроменени условия“, а за „средното“ екологично състояние се посочва, че тези стойности „показват знаци за изкривяване вследствие човешка дейност и са значително по-изкривени от тези в условия на добро състояние“ и че те „се различават умерено от нормално свързваните с този тип при непроменени условия“.

36 Следователно, както отбелязва генералният адвокат в точка 38 от заключението си, общото определение за екологичното качество на повърхностните води не препраща към отклонения, свързани със специфични причини, като антропогенните изменения в стойностите на физико-химичните и хидроморфологичните качествени елементи.

37 Така, що се отнася до категорията „отлично“ екологично състояние, от общото определение за екологично качество, съдържащо се в таблица 1.2 от приложение V към Директива 2000/60, и от съдържащото се в таблица 1.2.2 от това приложение определение на биологичния качествен елемент „рибна фауна“ не следва, че антропогенните изменения, антропогенните отклонения или изкривяванията, които се посочват, се отнасят само до физико-химичните и хидроморфологичните качествени елементи.

38 Също така, що се отнася до категориите „добро“ екологично състояние и „средно“ екологично състояние, тъй като в посочените две таблици тези състояния са определени въз основа на същите показатели както „отличното“ екологично състояние, в зависимост от установеното отклонение от нормалните стойности, то както посочва генералният адвокат в точка 40 от заключението си, би било противоречиво при преценката на последното състояние да се вземат предвид всички отклонения, но някои от тези отклонения да не се вземат предвид, когато трябва да се измери разликата между посоченото състояние и „доброто“ и „средното“ състояние.

39 На трето място, това тълкуване е в съответствие с преследваните от Директива 2000/60 цели. Всъщност стриктното тълкуване на критерия „при непроменени условия“ по смисъла на таблица 1.2 от приложение V към Директива 2000/60, което би имало за последица при класифицирането на биологичния качествен елемент „рибна фауна“ да не се вземат предвид някои антропогенни въздействия като мерки за управление на рибните ресурси, би било в противоречие с крайната цел на Директива 2000/60, произтичаща от съображение 25 и член 1, буква а) от нея, която се състои в постигане посредством координирани действия на „добро състояние“ на всички повърхностни води на Съюза до 2015 г. (вж. в този смисъл решение от 1 юли 2015 г., Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, C-461/13, EU:C:2015:433, т. 35—37).

40 Всъщност от член 1, буква а) от Директива 2000/60 следва, че тя има за цел да установи рамка за опазването на вътрешнотериториалните повърхностни води, преходните води, крайбрежните води и подземните води, която предпазва от по-нататъшно влошаване, опазва и подобрява състоянието на водните екосистеми, и съобразно нуждите им, земните екосистеми и влажните зони, зависими директно от водните екосистеми.

41 Екологичните цели, които държавите членки са длъжни да постигнат по отношение на повърхностните води, са уточнени в член 4, параграф 1, буква а) от посочената директива — разпоредба, която съгласно уточненията на Съда налага две отделни, макар и неразривно свързани цели. От една страна, съгласно подточка i) от тази разпоредба държавите членки изпълняват необходимите мерки, за да предпазят от влошаване състоянието на всички повърхностни водни обекти (задължение за предпазване от влошаване). От друга страна, съгласно подточки ii) и iii) от посочената разпоредба държавите членки опазват, подобряват и възстановяват всички повърхностни водни обекти с цел постигане на „доброто им състояние“ най-късно до 22 декември 2015 г. (задължение за подобряване) (вж. в този смисъл решение от 1 юли 2015 г., Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland C-461/13, EU:C:2015:433, т. 39).

42 Както задължението за подобряване, така и задължението за предпазване от влошаване на състоянието на водните обекти имат за цел да се осъществят качествените цели, преследвани от законодателя на Съюза, а именно опазването или възстановяването на добро състояние, на добър екологичен потенциал и на добро химично състояние на повърхностните води (вж. в този смисъл решение от 1 юли 2015 г., Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland C-461/13, EU:C:2015:433, т. 41).

43 В този контекст член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2000/60 не се ограничава да посочи прагматично формулирани обикновени цели за планиране на управлението, а веднага след определянето на екологичното състояние на съответния воден обект проявява обвързващо действие във всеки етап от предписаната в тази директива процедура. Следователно тази разпоредба не съдържа само принципни задължения, а се отнася и до отделните проекти (решение от 5 май 2022 г., Association France Nature Environnement (Временни въздействия върху повърхностните води), C-525/20, EU:C:2022:350, т. 24 и цитираната съдебна практика).

44 В хода на процедурата за издаване на разрешение за проект и следователно преди решението да е взето, компетентните национални органи са длъжни по силата на член 4, параграф 1 от Директива 2000/60 да проверят дали проектът може да има отрицателни последици за водите, които са в разрез със задълженията за предпазване от влошаване и за подобряване на състоянието на повърхностните и подземните водни обекти (решение от 5 май 2022 г., Association France Nature Environnement (Временни въздействия върху повърхностните води), C-525/20, EU:C:2022:350, т. 26 и цитираната съдебна практика).

45 Опазването на екологичното състояние на водните екосистеми обаче не би могло да се осигури, ако при оценката на състоянието на рибната фауна в езерата се допусне да не се вземат предвид антропогенните отклонения в структурата и изобилието на видовете риби или други, които не са причинени от изменение на физико-химичните и хидроморфологичните качествени елементи.

46 Освен това стриктното тълкуване на точка 1.2.2. от приложение V към Директива 2000/60, съгласно което при „отличното“ екологично състояние на рибната фауна не би трябвало да се вземат предвид някои антропогенни изменения, би лишило от релевантност самия биологичен качествен елемент „рибна фауна“. Всъщност в светлината на целите на Директива 2000/60 би било в разрез с тях да се приеме, че някои влошавания на състоянието на рибната фауна, като евентуалното влошаване на рибните запаси, не засягат класификацията на качеството на рибната фауна съгласно релевантните разпоредби от приложение V към тази директива.

47 Както следва от точка 39 от настоящото решение, телеологичното тълкуване на релевантните разпоредби потвърждава, че за да се определят екологичните състояния на рибната фауна, следва да се вземат предвид всички отклонения в структурата и изобилието на рибните видове, както и във възрастовата структура на тези общности.

48 С оглед на всички изложени по-горе съображения на поставените въпроси следва да се отговори, че точка 1.2.2. от приложение V към Директива 2000/60 трябва да се тълкува в смисъл, че от една страна, що се отнася до критериите за оценка на биологичния качествен елемент „рибна фауна“, „антропогенно отклонение“ по смисъла на тази точка следва да се разбира като всяко отклонение в резултат на човешка дейност, включително всяко изменение, което е в състояние да засегне структурата и изобилието на рибните видове, и от друга страна, всички тези отклонения са релевантни за класификацията на екологичното състояние на „рибната фауна“.

По съдебните разноски

49 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (седми състав) реши:

Точка 1.2.2. от приложение V към Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите

трябва да се тълкува в смисъл, че

от една страна, що се отнася до критериите за оценка на биологичния качествен елемент „рибна фауна“, „антропогенно отклонение“ по смисъла на тази точка следва да се разбира като всяко отклонение в резултат на човешка дейност, включително всяко изменение, което е в състояние да засегне структурата и изобилието на рибните видове, и от друга страна, всички тези отклонения са релевантни за класификацията на екологичното състояние на „рибната фауна“.

Подписи